

Forensenbelasting

De laatste tijd komen er nogal wat vragen binnen over de heffing door gemeenten van de forensenbelasting. In een aantal gemeenten is men er pas toe overgegaan deze belasting te heffen (of fors te verhogen) naar aanleiding van de aanpak van de permanente bewoning van recreati woonverblijven. In sommige gevallen is de heffing dusdanig hoog, dat afgevraagd moet worden of deze verhoging wel strookt met het doel waarvoor de heffing van deze belasting in het leven is geroepen.

Hieronder zal het een en ander over de forensenbelasting worden uiteengezet.

Eveneens is een lijst opgenomen van gemeenten, waarvan bekend is hoe hoog de heffing van de forensenbelasting is.

Van niet genoemde gemeenten is (op dit moment) de hoogte van de heffing (nog) niet bekend. Indien deze bij u wel bekend is, dan houdt de BVVW zich aanbevolen deze van u te ontvangen, zodat de lijst met gemeenten aangevuld kan worden.

Uw gegevens kunt u sturen naar Helpdesk BVVW, Postbus 5, 7690 AA Bergentheim

of via de e-mail: helpdesk@bvvw.nl

Waarom forensenbelasting?

De gedachte achter de forensenbelasting is dat forensen profiteren van allerlei activiteiten en voorzieningen van een gemeente, zonder dat de gemeente hiervoor een tegemoetkoming uit het Gemeentefonds ontvangt.

Forensenbelasting kan alleen van natuurlijke personen worden geheven, dus niet van rechtspersonen zoals verenigingen, stichtingen en vennootschappen. Een gemeente kan alleen forensenbelasting heffen als de persoon géén hoofdverblijf in de betreffende gemeente houdt.

Er zijn twee soorten forensenbelastingen, met elk een eigen groep belastingplichtigen:

1. Een belasting van degenen die gedurende het jaar meer dan negentig keer nachtverblijf houden (al dan niet onderbroken);
2. Een belasting van degenen die er op meer dan negentig dagen van het jaar een gemeubileerde woning ter beschikking houden voor henzelf of hun gezin.

De eerste vorm is moeilijk te bewijzen. Als een gemeente forensenbelasting heft, gaat het vrijwel altijd om de tweede vorm. In de praktijk betekent dit dat er veelal forensenbelasting voor recreatie- en tweede woningen wordt geheven. Een aanslag forensenbelasting kan ook worden opgelegd voor een roerende zaak, als dat een gemeubileerde woning is.

De wet schrijft geen bepaalde heffingsmaatstaf voor de forensenbelasting voor. In de gemeentelijke verordening zal moeten staan welk getal of welke eenheid, samen met het tarief, de hoogte van het belastingbedrag bepaalt.

In de Gemeentewet (artikel 223) wordt een aantal specifieke vrijstellingen van de forensenbelasting genoemd. Zo wordt de forensenbelasting voor nachtverblijf bijvoorbeeld niet geheven van mensen die in een verpleging- of verzorgingsinrichting verblijven, zoals zieken of ouderen. Daarnaast mag een gemeente in de verordening andere, facultatieve vrijstellingen forensenbelasting opnemen.

De wettelijke vrijstellingen zijn áltijd van toepassing, ook als ze niet in de gemeentelijke verordening zijn genoemd.

De Gemeentewet bepaalt uitdrukkelijk dat een gemeente naast de OZB ook forensenbelasting mag heffen. In november 2001 heeft de Hoge Raad dat ook nog eens vastgesteld.

Een belangrijke reden om gemeenten deze bevoegdheid te geven is dat een groot deel van de inkomsten van de gemeenten komt uit de reeds genoemde algemene uitkering uit het Gemeentefonds. De hoogte van die uitkering wordt mede bepaald door het aantal inwoners. De niet-inwoners die wél een woning voor zichzelf beschikbaar houden is die gemeente tellen daarbij dus niet mee, terwijl ze voor de gemeente wel kosten veroorzaken.

De wet stelt geen grenzen aan de hoogte van de forensenbelasting en ook niet aan de mogelijkheid tot verhoging. Meer in het algemeen, dus niet specifiek voor de forensenbelasting, kan de belastingrechter wel eens tot de conclusie komen dat een bepaald tarief willekeurig en onredelijk is en door de wetgever niet kan zijn beoogd. Dat komt echter maar heel zelden voor.

Forensenbelasting

Personen die meer dan negentig keer per jaar overnachten in een gemeente die niet de hoofdverblijfplaats is, worden aangemerkt als forens. Gemeenten kunnen van deze personen forensenbelasting heffen. Ook van personen die meer dan negentig dagen per jaar over een gemeubileerde woning beschikken voor henzelf of hun gezin kan forensenbelasting worden geheven.

Er is sprake van een gemeubileerde woning als deze bestemd en geschikt is voor duurzame menselijke bewoning. Stacaravans (en chalets) worden ook gekwalificeerd als gemeubileerde woning.

Gemeenten zijn zelfs verplicht stacaravans mee te nemen in de heffing van forensenbelasting. Het komt nog steeds voor dat gemeenten stacaravans niet en recreatiewoningen wél in de heffing betrekken. De heffing van forensenbelasting kan dan (succesvol) worden bestreden door een beroep te doen op het gelijkheidsbeginsel.

Overgenomen uit publicatie van Ernst & Young Nederland

Indienen bezwaarschrift tegen (de hoogte van) de ontvangen aanslag forensenbelasting

Indien u voldoet aan de criteria voor het in aanmerking komen van het betalen van een forensenbelasting, kunt u (indien u dat wenst) tegen de ontvangst van de aanslag bezwaar aantekenen bij de heffingsambtenaar van de desbetreffende gemeente.

Over het algemeen zal er niet veel tegen de heffing in te brengen zijn (zoals hiervoor reeds is aangegeven), maar u kunt in ieder geval wél verzoeken dat de gemeente u deze heffing op een juiste manier oplegt.

In veel gevallen zal de gemeente u **niet** (samen met de aanslag) de Verordening meesturen, waarin de reden en de wijze van de heffing is kenbaar gemaakt.

Aan de aanslag moet een Gemeenteraadsbesluit ten grondslag liggen, die gepubliceerd moet zijn in een Verordening Forensenbelasting. Indien deze bij uw aanslag ontbreekt, kunt u deze bij de desbetreffende gemeente opvragen.

Bij de aanslag OZB krijgt u vrijwel altijd de geldende verordening meegestuurd. Dit zou dus ook moeten gelden voor de forensenbelasting!

Bezwaar maken tegen een heffing dient meestal binnen 6 weken na dagtekening van de heffing te geschieden. Te laat ingediende bezwaarschriften zullen over het algemeen niet-ontvankelijk worden verklaard.

U kunt binnen 6 weken eventueel eerst een **voorlopig bezwaarschrift** indienen, in afwachting van toezending door de gemeente van de door u gevraagde stukken.

In afwachting van het antwoord van de gemeente kunt u verzoeken om uitstel van het indienen van een **definitief bezwaarschrift**.

Om te voorkomen dat, door het niet willen verlengen door de gemeente van de bezwaartermijn of het niet tijdig genoeg ontvangen van de door u gevraagde stukken, u niet binnen 6 weken een definitief bezwaarschrift kunt indienen, kunt u de zinsnede opnemen, dat uw brief in dat geval als bezwaarschrift beschouwd moet worden. Indien u de hoogte van de te betalen forensenbelasting te hoog voorkomt, dan kunt u in uw definitieve bezwaarschrift daar wellicht bezwaar tegen aantekenen.

In een eventuele begeleidende brief bij de aanslag forensenbelasting zal de gemeente wellicht stellen dat u “elders” uw hoofdverblijf heeft.

Juridisch kan dit het volgende betekenen:

“Het opleggen van de aanslag forensenbelasting in een eventuele dwangsomprocedure, kan worden gebruikt als een AANWIJZING dat de gemeente kennelijk zélf van oordeel is dat men zijn/haar hoofdverblijf elders heeft. Aan het College van B & W kan dan de vraag worden gesteld of uit het opleggen van deze aanslag moet worden afgeleid dat het College van mening is dat betrokkene zijn hoofdverblijf elders heeft. Bovendien kan het College de vraag voorgelegd worden hoe het opleggen van deze belasting zich verhoudt met het opleggen van de aanslag OZB.”

Twee zaken komen daarbij aan de orde:

- 1) Betekent het heffen van de forensenbelasting dat de gemeente feitelijk aanneemt dat men elders zijn/haar hoofdverblijf heeft?
- 2) Betekent het heffen van de forensenbelasting dat men daarnaast voor een te hoog OZB-bedrag is aangeslagen? (Met andere woorden of bijvoorbeeld de OZB met het gebruikersdeel moet worden verminderd, en men alleen voor het eigenarendeel aangeslagen zou moeten worden).

In een brief aan het College van B & W kunt u hierover bezwaar aantekenen/opheldering vragen.

Voorbeeld van een bezwaarschrift tegen de aanslag forensenbelasting:

AANTEKENEN

Gemeente
t.a.v. de heffingsambtenaar
Postbus
[postcode, plaats]

[woonplaats, datum].

Betreft: Bezwaarschrift tegen de aanslag forensenbelasting
dagtekening [datum]
aanslagnummer
ten name van
te

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij maak ik met behoud van rechten bezwaar tegen de in aanhef bedoelde aanslag.

Teneinde het bezwaarschrift nader te kunnen motiveren, verzoek ik u om mij een afschrift van de Verordening Forensenbelasting [jaartal], alsmede een afschrift van de wijze waarop deze Verordening gepubliceerd is, te doen toekomen.

Terzake verneem ik tevens graag van u:

- of het College van B & W mij aanmerkt als een persoon die zijn hoofdverblijf elders heeft;
- welke consequenties deze aanslag heeft op de aan mij opgelegde aanslag OZB 2004.

Uw reactie zie ik, in verband met de bezwaartermijn, graag binnen twee weken tegemoet.

Mocht een tijdige reactie uwerzijds uitblijven, dan dient u dit schrijven aan te merken als bezwaar tegen de aan mij opgelegde aanslag, aangezien ik voorshands aanneem dat de aanslag strijdig is met het recht.

Na ontvangst van de gevraagde gegevens wordt het bezwaarschrift zo spoedig mogelijk door mij nader gemotiveerd. Ik verzoek u dan ook mij een nadere termijn te gunnen, waarbinnen ik mijn eventuele definitieve bezwaar tegen de heffing kan indienen.

Hoogachtend,

[naam ondertekenaar]